

Har våre Beardiser fortsatt gjeterhunden i seg ?

Med dette som bakgrunn har jeg ofte tenkt på om dagens hunder faktisk har dette gjeterinstinktet i seg fortsatt. Ofte kan vi se at hundene våre samler flokken sin når vi er ute i skogen og andre 'tegn' på at det faktisk er noe som rører seg i hodene deres.

Tidlig i høst fikk jeg vite at Spesialklubben för Bearded Collie i Sverige skulle ha en vallnings-weekend i Ekerö /Stockholm. Det skulle være kurs, mesterskap og anlags-tester - altså en test av hunden for å se om den faktisk har instinktet i seg fortsatt. Vi hadde ikke noe annet fore den helgen, og vi hadde lyst på en tur, så da dro vi med Ozzy.

Det var mange beardiser på plass da vi kom til plassen hvor det skulle foregå. De fleste var kommet av samme grunn som oss - for å teste gjeterinstinktet. Men det var flere der som hadde deltatt på kurset. Det var folk og hunder fra både Sverige (naturlig nok flest fra Stockholms-området, men også fra Strömstad, Skåne og Gävle), Finland og Norge.

Vi fikk startlapp, og når vårt nr ble ropt opp skulle vi testes (og jeg sier vi, for jammen måtte jeg være med inn til sauen....).

Etter flere dager med regn var bakken fin og leirete. En ønske-situasjon for beardis-eiere!

Hunden skulle testes på fire forskjellige punkter, og det ble gitt poengsum for hvert punkt - fra 0 til 5 poeng. Så ble det regnet et gjennomsnitt av tre av disse som la grunnlaget for hvorvidt hunden ble godkjent eller ikke. Alle hunder som "scoret" mer enn tre poeng ble godkjent.

Så ble det vår tur....

Det første hunden skulle testes på var interesse for sauen - om han var helt uinteressert eller totalt fokusert.

Vi skulle først gå rundt på ut-siden av gjerdet og se på sauen. Det var jo ikke interessant. Så skulle jeg gå inn til sauen og Ozzy skulle gå på utsiden av gjerdet og ville gjerne ble med inn. Til slutt skulle han komme inn til sauen, og DA skal jeg si det ble fart!

Han løp etter den stakkars sauen og stoppet ikke for noe. Midlertidig døvhets fikk han også, for han hørte ikke på noe av det som ble ropt - ord som nei, bli, Ozzy, sitt, vent... det prel-

et av. Til slutt fikk jeg stoppet ham ved å ta tak i pelsen, og vi fikk roet ned litt.

Det andre han skulle testes på var naturlig egenskap. Hadde han ingen kontroll eller full kontroll? Jeg skulle få Ozzy til å ligge stille mens jeg gikk bort til sauen. Det gikk veldig fint. Men han var ikke fullt så tålmodig da jeg skulle forsøke å gå på den andre siden av saueflokk, da ville han gjerne være med.

Den tredje poengtellige testen var mental utholdenhet. Om han ga opp ved minste motgang eller om han aldri ga opp. Etter å ha vært i den innhegningen i 20-25 minutter gadd han ikke mer og mistet litt interesse. Det var mye mer spennende å tisse på en av stolpene.. Da fikk sau være sau.

Det siste punktet som ble vurdert - men ikke tellende i sluttsummen - var samarbeid mellom hund og eier. Var han helt ukontrollerbar eller ekstremt kontrollerbar. Her var det en fordel å ligge "midt på treet!". Begge disse ytterpunktene kunne forstyrre hundens arbeid.

Vi fikk et skjema hvor dommeren hadde fylt ut sin vurdering - med poengsum og kommentarer. Ozzy scoret best på interesse, midt på treet på naturlig evne og mental utholdenhet. Når det gjelder samarbeid fikk han to poeng - altså ikke helt ukontrollerbar.

Og hvordan gikk det med Ozzy til slutt?

Jo, han ble godkjent - med 3,3 poeng. Med kommentaren: "utvecklingsbar hund med bra motor".

Får dere sjansen, er det vel verdt å ta en tur og teste din hund. Vi hadde det kjempegøy!

Ingjerd van Bruggen
28. september 2004
- trykket i RUFF 4/04 -